

կամսնաւոր համարվի, մանաւանդ որ գործից չէ երեւմ, որ կիսէլէվ և Եարցէվ խանութիներում ծխախոտ և պապիրոս պաճելիս լինէին ծախելու համար, և որ այդպիսի հանգամանքներում խանութիների թէ տէրերը և թէ գործակատարները մշտափէս զրկված կը լինեն ծխախոտ ծխելու բաւականութիւնից։ Հաշտարար դատաւորների ընդհանուր ժողովը վաւերացրեց հաշտարար դատաւորների վճիռու կրկու գործն ևս պէտք է այնուի օգնութեանը՝ Երկու օր տռայ վիար գիւղացիները ՚իրանց գիւղը տարան նայ Ս. Նշանը։ Վանահայրը Ս. Նշանը հեռած գնաց Ալափարս գիւղը և այնտեղից անցնի Բժնի և ուրիշ գիւղեր, ուր որ տիտում է յիշեալ հիւանդութիւնը։

ՍՐԳՈՒՄՆԵՑ մեզ գրում են. «Յօվանիսի սկզբնարին կատարվեցան Արդուինի երկուու դպրոցների հարցաքննութիւնները, որոնք սպասածից աւելի լաւ էին: Այդ ուրախալի առաջադիմութիւնը անկասկած դպրոցների զեկավարների՝ այն է առ ապ. Մատթայագեանների աշխատութեան հետևանքըն է, որի համար և հասարակութիւնը յայտնեց հայերի կեանքից և մի քամր գօմը է ուր նում այնտեղի պատանիների ընտանեկան ցական՝ արդէն յայտնի խալիքայական կեարդացվում է հեշտութեամբ, և յարմար նոյն իսկ ժողովրդական ընթերցանութեան գրքոյցը, որ արժէ 20 կոպէկ, վաճառ թիֆլիսի հայ դրավաճառանոցներում:

Հոգեւորականները, որոնք զարմացած էին դպրոցների առաջադիմութեան վրա։ Մենք շատ ուրախ ենք, որ մեզ ազգակից կաթօլիկ եղբայրները սկսել են այստեղ մօտենալ մեզ և հետաքրքրվում են մեր գործերով։ Աւրախութեամբ պէտք է յայտնենք, որ հարցաքննութիւններին ներկայ էր նոյնպէս և գեղեցիկ սեռը։ Այս դէպքը շատ ուրախալի երևոյթ է, իբրև նորութիւն այստեղի ներկայութեան մասին առ շատ ժամանակ էի

61-6614-6 66614-6

Վեզ հաղորդում են, որ Փիֆիսի քաջանակը պահանջված է առաջարկութեան վերջին նիստում:

ըր մայիսի 30-ին և յունիսի 5-ին ժողով են կազմել մշակելու այն խնայողական-փոխատու գանձարանի կանօնադրութիւնը, որը քահանաները ուղղում են հիմնել և որը հաւանութիւն է գտնել թեմական սրբազն առաջնորդի կողմից թէ առաջին և թէ երկրորդ ժողովում, — վերջին ժողովին շատ քիչերն են ներկայ եղել, — երկար, նոյն իսկ կրոստ վիճաբանութիւններ են տեղի ունեցել կանօնադրութեան այս և այն յօդուածների վերաբերմամբ, — բայց և այնպէս կանօնադրութիւնը մինչև այժմ էլ դեռ վերջնականապէս չէ խմբագրված:

ՀԱՅՈՒԹ մեզ գրում են, «Այսօր, յունիսի 11-ին, Վարարաղի թեմական դպրացում կայացաւ դպրոցի տարեկան հանդէսը՝ Այլվաղեան եպիսկոպոսի և միայն մի քանի անձանց ներկայութեամբ։ Շուշու հայ հասարակութիւնը ներկայ չէր հանդիսին։ Այդ առիթով եպիսկոպոսը նկատեց, որ բացի մի քանի անձինքներից, Շուշու հասարակութիւնը բացակայ է հանդիսից և աւելուցոց, որ անցեալ տարի մեծ բազմութիւն կար հանդիսի ժամանակ։ Այլվաղեան եպիսկոպոսը այդ երեսոյթի պատճառների վրա էլ ակնարկեց.... Ապա կարդացվեց դպրոցի առաջադիմութեան հաշիւը. այդ հաշիւ երեաց, որ դպրոցները 1888/89 ուսումնական թւին ունեցել են 294 աշակերտ, որոնցից փոխվել են 154 աշակերտ։ Փակը ցոյց են տալիս, որ առաջադիմութիւնը միջակ է եղել։ Հաշիւց յետոյ՝ հալիսկոպոսը յայտնեց, որ առաջիկայ սեպտեմբերին կը բացվի վեցերորդ դասարան, և այն ժամանակ՝ նաև իսկապէս սեմինարիա անունը կը կրէ։ Վերջաւամը չնորհակալութիւն յայտնելով ուսուցական խմբին, որ նա բարեխզգութեամբ է կատարել իր պաշտօնը, Այլվաղեան եպիսկոպոսը ասեց, թէ այս տարի աշակերտներից ոչ ոք իրան չէ գանգատվել, թէ այս ինչ ուսուցիչը ծեծում է, ինչպէս այդ անդադար լինում էր 1887/88 ուսումնական թւականին։ Մեր կողմից պէտք է նկատինք, որ այդ ուսումնական թւականին, եթե ծեծը տիրում էր դպրոցում, անսչի պաշտօնը վարում էր Շուշու յայտնի տիրացու

Ապօռէլեակը»

ՆԵՐՔԻՆ-ԱԽՏԱՅԻՑ մեղ զրում են. «Մի ամիս
է արդէն, ինչ Դարախչագի շրջանի քանի մի
գիւղերի խոշոր անաստոնների մէջ հիւանդութիւն
է ընկեր և զգալի կերպով կոտորվում են հիւանդա-
ցող անաստոնները: Ժողովուրդը ոչինչ միջոց չը
գտնելով՝ այդ հիւանդութեան առաջն առնելու
համար՝ ճարաբհատված սկսում է դիմել այս և
գանիզմում ներդաշնակութիւն չի կայա-
նոր կեանքի հետ, որը թափանցում է նլ
քում, արտաքսելով փշացած սնունդի և
ները և վերականգնեցնելով՝ ջերմութիւն
տրականութիւնից, լոյսից և երկրիս վրա
գոյութիւնը պայմանաւորող տիեզերակա-
զիայի բոլոր տեսակներից օգտվելու ը
կութիւնը: Բրուն-Աէկար այդ հնարաւոր
մարում, որի մասին և յայտնեց արդէն շ

Առաջ Փարիզի բժշկական ֆակուլտէտու կարգադած դասախոսութիւններից մէկի մայն ժամանակն և եթ սկսեց երկար և կրկիտ փորձեր անել պառաւած կենդա վրա։ Վերջապէս, այս տարի, մայիսի (15-ին), քսան տարուց աւելի արած փոքր միջոցը առեն ուստի հասանալիք մա

վ մի ըածելու արդյունքում կատարված է առաջարկ մարդուն, մարելու, բայց չը կամենալով մարդուն, մունքի պատճառով, մահուան զէպքերին և կել նա վճռեց իր անձի վրա փորձեր Ծովային ջահիլ խոչկորի կամ շատ ջահիլ (օրդանների ջահիլութիւնը, ըստ երևոյթի հրաժեշտ յատկութիւն է համարվում) օրդ մասնիկները զերցնելով, նա սանդում (հագասառում) տրօնելով այդ վեռ շարժուն կմասնիկները, խառնեց բոլողը մաքրած ջրի ստացված հեղուկը քամից քամած հեղուկը բերով և թարմացնելով նա այդ հեղուկը տու հեռաց մեջ հեռացնելու առաջառար պի

զործ էր ածվում հեղուկի մի խորանարդ
մէտք Երկու անգամ ներս սրսկելուց յե
ուն-Սէկար հետևեալ օրը իրան կատար
ուրիշ մարդ զգաց: Դրանից առաջ լաբօր
այսում կանգնած կէս ժամկայ աշխատան
զէն յոզնեցնում էր նրան. իսկ այժմ եր
շարունակ կանգնած աշխատում է և ս
յօդնուծութիւն չէ զգում: Նրա ախորժա
ւագաւ, քունք հանգիստ դարձաւ և աւել

ըլ զերականդմվեցան, ստամոքսը սկսեց շ
մարսել կերակուրը, մտածողութիւնը պար-
նում և անխռով, մկանունքների ոյժը, ո
փով չափած, հասաւ 7 կիլօգրամի. ցանկ
ների և ձգումների մէջ նոյնպէս յանկա-
հլուութեան հոսանք նկատվեց: «Figaro»
ցաւելով ասում է, որ տեղի պակաս
պատճառով չե կարող բրոտն-Սէկարի դ
սութեան որից շատ հետաքրքիր մանրա-

նա-
կանը
ուն և
այդ
երու-
թ: Այդ
բնալը
ինում
սփիստ
կար-
ստե-
նելու
ետա-
ափա-
լերա-
նաւոր
թիւններն առաջ բերել: Վերոյիշեալ բոլ
րամամուռթիւնները կարելի է գտնել կե
նական ընկերութեան հաշիւններում, ուր
տրված նոյնպէս ծովային խոչկորների և չն
գանների յատուկ անունները, այն օրդ
որոնց պէտք է տրորել սանդում ջահիլ
վերադարձնող հնզուկ ատանալու համար
խօսում էր զառամեալ զիտնականը, այնք
զէմքը կենդանուռթիւն էր ստանում և խիս
տակ յօնքերի տակից ուղղված հայեաց
լում էր վաղուց անցած տարիների կրակ
կնզիւնների յուզմունքը գնալով աճում էր
ջապէս, ամբողջ լասրանը տեսնելով իր
ուաջ գտնվող կենդանի օրինակը, ծափ
թիւններով ծածկեց Բրուն-Սէկարի վերջ
քերը, որ յայտնեց թէ հնզուկի ներս սր

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԹԻՒՐԲԱՅ ՀԱՅԱՍՏ
Վանի անգլիական դեր-հիւպատոսը մի
կազիր զրկելով իր կառավարութեան, յ
է թէ վանեցիները շատ կը փափաքին, ո
հովագրական ընկերութիւններ հաստատվ
նի մէջ Եթէ ապահովագրութեան ան
մի ընկերութիւն կարենայ մի գործակալ
Վանի մէջ, կարող է մինչև 80,000 ռակո
զութեամբ բան ապահովագրել անմիջ
բարձր սակագներով Գեր-հիւպատոսը չ
նած այն կէտը, թէ արդեօք վանեցիներ
ապրանքների հետ չեն ցանկանում իր
ձերն ալ ապահովունել այդ ապահովա
ընկերութեան միջոցով, քանի որ անձնա
պահովութիւն չը կայ Վանի մէջ Գեր-հիւ
խօսելով վանեցի վաճառականների դր
կարողութեան գրա, կը գրէ թէ նոցանի
կամ վեցն ունին 5,000-էն մինչև 10,00
լիական ռակու զրամագլուխ, քսանէն առ
որ ունին 1000-էն մինչև 2500 ռակի
չափ վաճառականներ կան 200 ռակիէն
1,000 ռակիէն և այլ առաջնայութեանը

կ. Պօլսից, մայիսի 20-ից արտասահմանի լրադրի գրում են հետևալը: «Գուրեավագաղաքաց իր առաքելութեան հաշիւը Աշբեան Պատրիարքին. թէ այդ օր Կրիստոն խօսուած և եղած է, մեղ մուժ է, իշխափ ալ փոյթ չէ իմանալ» Այ հաւասար այդ տեսակցութեան ոչ ոք ներկայ դժու Պատրիարքը մինակ առած է հաշիւները, յանելու համար գանոնք Երլարզեան յատարի զովին կամ սորա ստորադասեալին:

իր վարդապետ Պոլիս ժամանելէն ի վեր կարծես թէ
Նա փողոցն ալ ելնել չուզէր. մի վարդապետի հետ
նրա-
տեսութիւն է ըրեր և ախտոսեր է այդ պաշտօն
ների վրան առնելուն համար: «Փառաւորապէս խայ-
3-ին տառակուեցայ, ըստք է, երանի թէ Պարտիզակէս
երով չենանայի. կանցնին առկւոյ փայլերը, այլ կը
հա-
ման և չեն մոռցուիր այսպիսի գէշ գործերը»:
իսալ-
թար-
անելի
ջների
ան-
ների
անդ-
դանի
հետ և
մաք-
աշու-
ամար
նտե-

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԲԻԱՑԻ

Մորի, մայիսի 20-ին
Ատիպողաբար պէտք ունենալով Մոռչ գնալու,
վճռեցի դուրս գալ Երզրումից, —ուր մի քանի
ժամանակ առիթ ունեցայ մնալու —թէս ամենքը
այս միտքն էին յայտնում, որ ճանապարհը շատ
երկխւզալի է, և փորձանքը սովորական, բայց և
այնաէս ճանապարհ ընկայ և իմ ճանապարհոր-
դութիւնը հաստատեց իմ բոլոր լսածները:
Մոռչի Սուրբ Կարապետի ճանապարհը անց-

թիւն- նում է ահադին լեռների և ձորերի միջօվ, և այդ ծ ջա- լսոների մէջ ընակվում են զբուցքի, համնանցի, պաղիրը և այլն ատիած քրգեր, որոնք կառա- թեան շըպրանցի և այլն ատիած քրգեր, որոնք ձա- սախո- նապարհներում անընդհատ հանդիպում էք ձիա- սնուու- ւոր քրգերի՝ այնաի հրացանը ձեռքերին։ Բաղլի ման- ավա- ատումներով հազիւ հազ կարողացանք պրօնել մի ոյց են քուրդ ցեղապետից, որը կամենում էր թէ մեր որի օր- ների, ձիւնը ձիանական կարարկումներս վրաներից առնելու Դա նշանաւոր է եղած իր քաջագործութիւններով անցեալները կառավարութիւնը մինչև անգամ զօրք է ուղարկած եղել զրա վրա, բայց չեն կարողա- ցել բռնել։ Մեր առջն զա թալանեց մի մշեցի հայի, որ Թիֆլիսից էր գալիս և իր աշխատա- թեան արդիւնքը փոխարինած էր ապրանքով և հետն էր քերում։ Ես յետոյ հանդիպեցի այդ հա- յին Մուշ, ուր նա շուարած դեղերում էր ձեռնե- րը ծոցին։ Մեր յիշած քուրդը, որ հոչակված ա- վագակապետ էր, մինչև անգամ Սուրբ Կարապե- տի վանքը թալանելու աշխատած է։ Մուշի դաշ- տում գիւղ չը կայ, որից նա աւար տարած էր ինի. որպէս զի ալոց աւագակը այլ ևս ա-

ւազակապետութիւն չընէ, կառավարութիւնը գը-
րան նշանակած է եղել սարի ձիաւորներու գը-
լուխ (զըբիս-սարդարպաշի). բայց դա, ի հարկէ, իր
խոստման տէրը չէ եղել և յետոյ սկսել է աւելի
կատաղութեամբ գործել, քան առաջ: Այդ մար-
դուն բաղդ ունեցայ յետոյ Ա. Կարապետ վան-
քում տեսնել, իր սվիտայոլիք

Կան շատ քրդի գիւղեր, որոնք ոչ մի իշխանու-
թիւն չեն ճանաչում. դրանք ճանաչում են միայն
իրանց ցեղապետին, կամ գիւղապետ աղային և
նրա հրամանները: Մեր քարիվանի միջից մի
կարնեցի հայ երիտասարդի ձին երեկոյին խըրտ-
նելով փախաւ մօտակայ քրդի գիւղը, որովհետեւ
գիշելները գուրսը կանցկացնէինք. երիտասարդը
յայտնեց նոյն գիւղի աղային, աղան երեք օս-
մանեան ոսկի ուղեց իրեն բաշխից ձիու բռնողին.
իսեղծի ձին երեք ոսկի չէր արժէ, ձին մնաց քըր-
գերի մօտ. երիտասարդը ոտով մեզ հետնեց....

Սուրբ Կարապետի վանքը գեղեցիկ է եր զիր

անդ-քով և շրջապատված է անտառներով. վանքի ամեն
ի կան կողմերից ինն աղբիւրներ են վազում, որոնց ա-
նունով և կոչվում է ինն ակն ե ան: Այդտեղ են
հօթ խոտաճարակաց գերեզմանները: Վանքի
տակ, փոքրիկ ձորակի մէջ դարերից մասցած
մատուռը հովանաւորում է սրբերի ոսկորները:
Սուրբ Կարապետի վանքը Էջմիածնից յետոյ հա-
յոց երկրորդ նշանաւոր ուխտատեղին է. գրա-
հաշագործութիւնները ամեն մի հային ծանօթ են,
քուրդերն անզամ մեծ յարգանքով են վերաբեր-
լում դէպի վանքը. քուրդ ցեղակետը, որի մա-
սին վերև յիշեցի, անկասկած կը թալանէր մնա-
եթէ Սուրբ Կարապետի ուխտաւորներ չը լինէինք
Ուխտի, ժամանակ զօրք է գալիս Մուշից, որպէս
զի անկարգութիւններ չը պատահեն: Շրջապարս-

